

Verrassingsreis 2022

Zondag 25 september was het dan zover.

Onze verrassingsreis naar? De weervoorspellers hadden regen voorspeld, maar in de vroege was het nog behoorlijk zonnig.

We waren met 31 en keken met spanning uit naar waar we dit jaar naar toe zouden gaan.

Richting Brussel, dus naar de kust was het al niet. Na Brussel zetten we de reis verder richting Luik, maar in Tienen verlieten we autoweg. Was het Tienen of nog verder richting Limburg.

Het werd dus Sint-Truiden!

Op de grote markt had Veerle ons “stam” restaurant gevonden. Het was in Brasserie De Markt.

We werden hier verwelkomt met een koffie en een “Kattekop”- een (lekkere) specialiteit van de streek.

Na de koffie was het dan tijd om het centrum van Sint-Truiden te verkennen. We hadden twee gidsen en de groep werd in twee verdeeld.

We kregen deskundige uitleg over de Grote Markt, het stadhuis en de gebouwen rond de markt. Het merkwaardigste gebouw was wel de Abdij of toch hetgeen er nog van over bleef. Bij het bezoek aan die abdij gingen we ook ondergronds in de crypte.

We eindigden de rondleiding met een bezoek aan het Poortgebouw en de naar restauratie vragende Keizerszaal.

Voor het middagmaal bezochten we nog het kleinste huisje van Sint-Truiden en op het stadhuis kregen we een druppeltje en een aandenken(koekje).

Terug in de brasserie stond de soep al klaar. Verder kregen we nog kroketten met varkensgebraad en als afsluiter een dame blanche. Behalve de soep, alles in ruime hoeveelheden.

We waren daar in de fruitstreek en na de middag gingen we op bezoek bij één van de vele appel en peren telers. We gingen eerst door de tuin met vele soorten minder bekend fruit. Na een korte uiteenzetting binnenshuis werden we getraceerd op een glaasje fruitsap.

Onze gids heeft ons dan via een rondrit door alle (of toch vele) deelgemeenten van Sint-Truiden getoond dat er nog wat anders dan fruit is. We reden voorbij talrijke kastelen en grote domeinen.

Op het einde gaf onze vrouwelijke gids ons nog een uitgebreide uitleg over de “chaussee d’amour”. Ze maakte ons attent op de vele rode lichten langs de straat!

Dat was het einde van ons bezoek.

Ik denk wel dat iedereen tevreden was met de reis. We hadden weer eens als Pajotten kunnen samenzijn en ondanks de voorspellingen hadden we toch mooi "Pajottenweer" gekregen.

In Affligem hadden ze in de regen gezeten!

Een dankuwel voor Veerle die dat toch weer allemaal goed georganiseerd heeft.